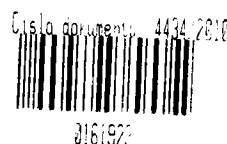
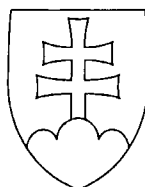

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky Drieňová 24, 826 03 Bratislava	
Došlo 22. 12. 2010	
Č. zápisnice 4434	Číslo spisu:
Prílohy: /	Vybavuje: TLP

4S 108/2009-485

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 4. 10. 2011
a vykonateľnosť dňa 8. 10. 2011
Krajský súd v Bratislave
dňa 18. 10. 2011 Brošková

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Soni Langovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Mariána Degmu, v právnej veci žalobcu: **Slovak Telekom, a.s., sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469**, zastúpený: **AK Ružička Csekes, s.r.o., Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava**, proti žalovanému: **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, sídlom Drieňová 24, 826 03 Bratislava**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 2009/DZ/R/2/026 zo dňa 15.5.2009, v spojení s rozhodnutím žalovaného č.: 2008/DZ/2/1/066 zo dňa 14.8.2008, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného č.: **2009/DZ/R/2/026** zo dňa 15.5.2009 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a/, b/, d/ Občianskeho súdneho poriadku a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 587,26 € na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi bude **vrátený** preplatok súdneho poplatku v sume 59,37 € prostredníctvom Daňového úradu Bratislava 2, sídlom Dr.VI. Clementisa 10, P.O.Box 36, 820 09 Bratislava 29 po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 10.6.2009 domáhal, aby súd preskúmal rozhodnutie o rozklade Rady protimonopolného úradu SR č.: 2009/DZ/R/2/026 zo dňa 15.5.2009 a rozhodnutie Protimonopolného úradu SR, odboru zneužívania dominantného postavenia č.: 2008/DZ/2/1/066 zo dňa 14.8.2008.

Uvedol, že žalovaný začal z vlastného podnetu dňa 28.2.2005 správne konanie podľa § 25 ods. 1 zák.č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon) vo veci zneužívania dominantného postavenia spočívajúceho v tom, že žalobca v čase od 1.8.2002 neposkytoval služby prístupu k miestnym vedeniam a teda zneužíval dominantné postavenie podľa § 8 zákona. Dňa 25.5.2005 vydal

žalovaný v predmetnej veci prvostupňové rozhodnutie, ktorým rozhodol, že žalobcovo konanie spočívajúce v neposkytovaní prístupu k sústave miestnych vedení ako unikátnemu zariadeniu v čase od 1.8.2002 je zneužívaním dominantného postavenia a je zakázané. Žalobcovi uložil povinnosť zdržať sa tohto konania, odstrániť protiprávny stav do 60 dní a zaplatiť pokutu 885.000.000,- Sk.

V odvolacom konaní žalovaný rozhodnutím zo dňa 21.12.2005 zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že vypustil výrok uvedený pod bodom 2/. V následnom súdnom konaní Krajský súd v Bratislave žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 21.12.2005 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.. Poukázal na odôvodnenie predmetného rozhodnutia sp. zn. 1S 31/2006.

Následne dňa 14.8.2008 vydal žalovaný prvostupňové rozhodnutie č. 2008/DZ/2/1/066 ktorým rozhodol, že konanie žalobcu spočívajúce v neposkytovaní služby prístupu k miestnym vedeniam ako unikátnemu zariadeniu v čase od 1.8.2002 do 12.8.2005 je zneužívaním dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 zákona na relevantnom trhu prístupu k miestnym vedeniam a je podľa § 8 ods. 6 zákona zakázané. Žalobcovi uložil pokutu vo výške 885.000.000,- Sk.

V odvolaní voči predmetnému rozhodnutiu žalobca poukázal na ústavnoprávny rozmer núteného obmedzenia vlastníckeho práva vo vzťahu k prístupu k miestnym vedeniam a na skutočnosť, že povinnosť spočívajúcu v poskytovaní paušálneho prístupu k sústave miestnych vedení ako unikátnemu zariadeniu nemožno uložiť na základe zákona o ochrane verejnej súťaže. Vyslovil názor, že žalovaný nesprávne hodnotil konanie žalobcu na základe § 8 ods. 2 zákona, pričom inštitút sprístupnenia účastníckeho vedenia je nástrojom sektorovo špecifickej regulácie elektronických komunikácií, na ktorý sa všeobecné predpisy o ochrane hospodárskej súťaže nevzťahujú, žalovaný nesprávne a neúplne zistil skutkový stav, zo skutkových zistení vyvodil nesprávne závery a procesné nedostatky v konaní žalovaného ovplyvnili zákonnosť vydaného rozhodnutia.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím rozklad žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

Podľa žalovaného je predmetné rozhodnutie nezákonné z dôvodov uvedených v ust. § 250j ods. 2 písm. a/ až e/ O.s.p.. Žalovaný podľa neho posúdil konanie žalobcu v rozpore s rozsudkom tunajšieho súdu, podľa ktorého nebolo v pôvodných konaniach dostatočne a nad akúkoľvek pochybnosť preukázané porušenie zákazu zneužívania dominantného postavenia žalobcom, pričom nemožno uložiť pokutu za neplnenie povinnosti, ktorá nie je zákonom uložená. V predmetnom rozsudku súd uviedol, že predchádzajúce rozhodnutia žalovaného boli nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, že zistený skutkový stav nebol dostatočný pre rozhodnutie. V konaní, v rozpore s týmto právnym názorom žalovaný nevykonal žiadne ďalšie dokazovanie a dospel k tým istým názorom v prvostupňovom rozhodnutí bez toho, aby ich aspoň prehodnotil a doplnil.

Žalobca poukázal na ústavou zaručené právo na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 2, 46, 48 Ústavy Slovenskej republiky, prijatej judikatúry. V tejto súvislosti poukázal na opakujúce sa rozhodnutia žalovaného, ktorému vyčíta objektívnosť, nezaujatosť, zákonnosť, nerešpektovania právnych názorov súdu a prietahy v konaní. Z uvedených dôvodov s prihliadnutím na čl. 6 ods. 1 Dohovoru sa domáhal postupu súdu podľa § 250i ods. 2 O.s.p..

Ďalej žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný nesprávne vec právne posúdil z dôvodu, neskúmania naplnenia podmienok podľa § 8 ods. 5 zákona, ktoré definuje zneužitie dominantného postavenia formou odmietnutia prístupu k unikátnemu zariadeniu. K sprístupneniu miestnych vedení ako unikátneho zariadenia, žalovaným mohlo dôjsť v predmetnom čase len na základe individuálnej žiadosti v zmysle § 8 ods. 5 zákona, ktorý žalobca nerešpektoval. V ďalšom texte žaloby žalobca poukázal na jednotlivé odseky § 8 zákona, najmä na odseky 3 a 5, ktoré treba vykladať vo vzájomnej súvislosti v prípadoch

vlastníctva unikátneho zariadenia. V danom prípade neboli naplnené zákonné predpoklady naplnenia podstaty zneužitia dominantného postavenia spočívajúce v odmietnutí a súčasnom naplnení ďalších podmienok uvedených pod písm. a/ až c/. Záver žalovaného o paušálnom odmietnutí prístupu k unikátnemu zariadeniu podľa § 8 ods. 2 zákona je účelový, odporujúci zákonu a nepoužiteľný na daný prípad. Žalovaný konal v rozpore so zákonom, keď nepostupoval podľa § 8 ods. 3 až 5 zákona a neskúmal naplnenia podmienok uvedených pod písm. a/ až c/ v § 8 ods. 5.

Podľa žalobcu žalovaný vo svojom rozhodnutí odkázal na rozhodnutia Komisie a Európskeho súdneho dvora, ktoré sa však týkali vecí, v ktorej došlo k odmietnutiu prístupu k unikátnemu zariadeniu, pričom on neobdržal žiadnu žiadosť o sprístupnenie unikátneho zariadenia a teda z jeho strany k odmietnutiu nedošlo. Zákon neukladá vlastníkom unikátneho zariadenia povinnosť ponúkať ho iným záujemcom a teda aktívne konať. Táto povinnosť mu vznikla až účinnosťou zák.č. 610/2003 Z.z. a bola z jeho strany splnená vydaním referenčnej ponuky. V čase od 1.5.2002 do 1.1.2004 nebola povinnosť vykonávať aktívnu činnosť voči iným osobám uložená zákonom a žalobcovi teda nemožno rozhodnutím uložiť povinnosť nad rámec zákona, príp. Ústavy SR. Žalobca poukázal na rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v obdobných veciach, v ktorých bolo rozhodované vždy medzi dvoma konkrétnymi osobami, teda vlastníkom unikátneho zariadenia a žiadateľom. Jednalo sa o prípady, v ktorých nebolo vyhovené žiadosti, došlo teda k odmietnutiu sprístupnenia unikátneho zariadenia. Európska komisia v Liste odpovedajúcim na otázky žalovaného súvisiace so zneužitím dominantného postavenia uviedla, že podnikateľ kontrolujúci unikátne zariadenie musí urobiť taký prejav vôle, z ktorého vyplynie, že ak by bol požiadaný o prístup, tento by za žiadnych okolností neposkytol. Žalobca sa nikdy nevyjadril, že by neposkytol prístup k miestnym vedeniam ak budú splnené podmienky podľa § 8 ods. 5 zákona. Z uvedeného dôvodu žalovaný neunesol dôkazné bremeno, pretože v konaní nepreukázal, že by zo strany žalobcu došlo k odmietnutiu žiadosti o sprístupnenie unikátneho zariadenia a následne teda žalobcu sankcionoval za to, že vlastní unikátne zariadenie a vlastnou iniciatívou ho neponúkol potencionálnym záujemcom.

Žalovaný bol v konaní nestranný v rozpore s čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky v spojitosti s § 9 až 13 zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok). Nestrannosti sa žalovaný dopustil tým, že predsedníčka úradu, a teda aj predsedníčka Rady úradu, ako orgán druhého stupňa po tom, ako súd zrušil predchádzajúce rozhodnutia žalovaného vo veci, poskytla v tlači rozhovor, v ktorom uviedla žalobcu ako spoločnosť zneužívajúcu dominantné postavenie, čím zároveň prejudikovala svoj postoj k žalobcovi, o ktorom následne mala rozhodovať. Na podanú námietku žalobcu ohľadom vylúčenia predsedníčky úradu, správny orgán reagoval vydaním rozhodnutia, ktorým nebola vylúčená z konania vo veci, pričom v tomto konaní mu nebolo umožnené oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, vyjadriť sa k nim, čím boli porušené jeho práva zaručené ust. § 32 a 33 Správneho poriadku.

Pokuta, ktorá bola žalobcovi uložená podľa § 38 ods. 10 zákona bez právneho dôvodu, nebola riadne odôvodnená a jej výška je neprimerane vysoká bez prihliadnutia na závažnosť konania a bez prihliadnutia na Usmernenie k metóde stanovenia pokút uložených podľa čl. 23 ods. 2 písm. a/ nariadenia č. 1/2003 (2006/C 210/02), ako aj Metodického pokynu o postupe pri určovaní pokút v prípadoch zneužívania dominantného postavenia a dohôd obmedzujúcich súťaž. Žalovaný vychádzal len z obratu žalobcu bez prihliadnutia na závažnosť a dĺžku trvania porušovania zákona, dopad na trh, spoluprácu podnikateľa s úradom, majetkový prospech, poľahčujúce a pritŕžujúce okolnosti. Výška uloženej pokuty je nepreskúmateľná a netransparentná. Stručné skonštatovanie žalovaného je nesprávne a nemá oporu v reálnej situácii na trhu, keď nevzal do úvahy, že na referenčnú ponuku žalobcu z roku 2005 reagovala len jedna spoločnosť, ktorá však doposiaľ účastnícke vedenia nezačala využívať. Z uvedeného vyplýva, že nedošlo k výraznému obmedzeniu konkurentov ani k deformácii súťaže.

Žalovaný nekonkretizoval ani neanalyzoval prípadnú ujmu, spoločenský dopad, ktorý mohlo konanie žalobcu spôsobiť, nebral do úvahy existenciu alternatívnych spôsobov prístupu k sieti prostredníctvom optického vedenia, ktoré je využívané vo väčšej miere, pričom účastnícke prípojky nemajú dostatočnú kapacitu na udržanie rýchlosti dátových prenosov. Žalobca poukázal na európsku súdnu prax, kde v obdobných prípadoch bola uložená pokuta v oveľa nižšej výške vo vzťahu k obratu podnikateľa pri výhodnejšom trhu.

Na základe uvedených dôvodov žiadal žalobca napadnuté rozhodnutia žalovaného zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie, nahradiť trovy konania, prípadne znížiť uloženú pokutu podľa § 250j ods. 5 O.s.p..

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe v súvislosti s námietkou týkajúcou sa práva na súdnu a inú ochranu uviedol, že súd v rozsudku zo dňa 27.9.2007 nezrušil rozhodnutie žalovaného pre nedostatočne zistený skutkový stav, ale výlučne len pre nedostatok dôvodov. Správny orgán nebol zaviazaný na vykonanie ďalších dôkazov a preto tvrdenie žalobcu, že dovtedy zistený skutkový stav nebol dostatočným podkladom pre rozhodnutie je zavádzajúce. Z predmetného rozsudku vyplynula skutočnosť, že súdu nebolo z rozhodnutí zrejme z akých skutkových okolností správny orgán vychádzal a akými právnymi názormi sa riadil. Súd vo svojom rozsudku nevyslovil právny názor, že by žalovaný nemal v konaní pokračovať, príp. že by mal prehodnotiť dôkazy. Správny orgán splnil svoju povinnosť, keď riadne odôvodnil svoj postup aj rozhodnutie, pričom bol spis doplnený aj o ďalšie listinné dôkazy (vyjadrenia alternatívnych operátorov o odmietaní žalobcu sprístupniť trh miestnych vedení). Správny orgán sa riadil závermi súdneho rozhodnutia, náležite a riadne špecifikoval, v čom spočíva zneužitie dominantného postavenia žalobcom, prečo je takéto konanie zakázané a neprípustné. Žalobca v žalobe neuviedol, ktorou jeho námietkou sa správny orgán nezaoberal, nepoukázal na konkrétne skutočnosti, ktoré by mali v konaní nastať, alebo ktoré v ňom chýbali. Podľa názoru žalovaného postup, aj jeho rozhodnutia sú v súlade so zákonom, existujúcou judikatúrou a sú riadne odôvodnené.

V súvislosti s námietkou ohľadom prietahov v konaní žalovaný uviedol, že v jeho rozhodovacom procese dochádza len k aplikácii noriem, je jeho povinnosťou v zmysle zákonov reagovať na podnety operátorov, spotrebiteľov vo verejnom záujme, prešetriť stav na trhu a konať. V tejto súvislosti je žalovaný v súlade s ust. § 24 zákona povinný informovať verejnosť o svojich rozhodnutiach aj začatých správnych konaniach. Tieto správy sú zverejňované nielen formou tlačových správ, ale i článkov a analýz, ktoré pomáhajú podnikateľom orientovať sa v poznaní nelegálnych praktík.

V súvislosti s požiadavkou žalobcu o uplatnenie plnej jurisdikcie súdom v danej veci žalovaný uviedol, že posúdenie konania podnikateľov v rámci hospodárskej súťaže patrí do pôsobnosti žalovaného v zmysle záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. 5Sž 73/2002, pričom úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať ich rozhodnutia, okrem prípadov uvedených v ust. § 250j ods. 3 O.s.p.. Z uvedeného vyplýva, že posúdenie, či došlo k zneužitiu dominantného postavenia je vo výlučnej kompetencii žalovaného.

V súvislosti s námietkou ohľadom nestranného rozhodovania z dôvodu zaujatosti predsedníčky úradu žalovaný uviedol, že o námietke zaujatosti rozhodla Rada úradu dňa 24.10.2008, pričom toto rozhodnutie je vylúčené zo súdneho prieskumu podľa § 248 písm. a/ O.s.p.. V poskytnutom rozhovore predsedníčky úradu, na ktorý poukázal žalobca, sa jednalo o iný prípad, v ktorom bolo právoplatne rozhodnuté. Žalovaný vo svojom vyjadrení citoval z predmetného rozhodnutia, ktoré bolo potvrdené Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Predsedníčka v poskytovanom rozhovore len reagovala na otázku, aký prípad ju zaujal v súvislosti s jej pracovnou činnosťou, pričom nemá žiaden vzťah k žalobcovi.

V súvislosti s námietkou žalobcu ohľadom nesprávneho právneho posúdenia zneužitia dominantného postavenia poukázal žalovaný na koncepciu právnej úpravy v danej oblasti, ktorá zakazuje určité chovanie subjektu v dominantnom postavení, ktoré by bolo dovolené v prípade bežných konkurenčných podmienok. Pre dominantného podnikateľa nie je daná možnosť vyberať si obchodného partnera za splnenia určitých okolností. Zmyslom predmetnej úpravy je zachovanie konkurenčného prostredia. Poukázal na znenie § 8 ods. 2 zákona, v zmysle ktorého dospel k záveru, že konanie žalobcu v čase od 1.8.2002 do 12.8.2005 je v rozpore s týmto ustanovením. Toto konanie je zakázané v zmysle § 8 ods. 6 zákona. Podľa zistení úradu je miestne vedenie súčasťou takmer všetkých služieb poskytovaných prostredníctvom pevnej verejnej telekomunikačnej siete. Prístup k nej je pre podnikateľov, ktorí by chceli konkurovať žalobcovi v poskytovaní elektronických komunikačných služieb zákazníkom základnou podmienkou. Prístup k predmetnému vedeniu by umožnilo vytvoriť rôznorodosť ponúk pre zákazníkov, mal by vplyv na cenotvorbu. Z dôvodu, že žalobca nesprístupnil miestne siete svojim konkurentom, boli títo odkázaní pri svojej činnosti na nákup veľkoobchodných služieb, ktorých základom boli miestne vedenia, avšak už s nasadenou technológiou (napr. prípad ADSL) zvolenou žalobcom, od žalobcu a ich následný predaj vo vlastnom mene svojim zákazníkom. Pri maloobchodnom predaji takýchto služieb bol priestor pre súťaž obmedzený len na zdokonalenie už kúpenej veľkoobchodnej služby a na marketing. Uvedenie nových služieb alternatívnymi operátormi bolo z časového aj technického hľadiska plne závislé od žalobcu, čo značne oslabilo trh. Alternatívnym operátorom bolo znemožnené samostatne sa vyvíjať, uvádzať na trh nové služby konkurujúce žalobcovi, v dôsledku čoho bola súťaž na danom trhu deformovaná. Uvedenú skutočnosť preukázal list Asociácie poskytovateľov internetu (API) zo dňa 3.6.2002. Z uvedených dôvodov žalovaný dospel k záveru, že konaním žalobcu došlo k obmedzeniu súťaže na už existujúcich trhoch a bráneniu rozvoja nových maloobchodných trhov. Bolo preukázané, že žalobca prístup na miestne siete neposkytoval, poskytovať nechcel, opakovane uvádzal, že takýto prístup poskytne len po tom, ak tak rozhodne Telekomunikačný úrad SR. Je zrejmé, že pre dominantného poskytovateľa je ekonomicky výhodné zabrániť konkurencii vo vstupe na trh. V konaní bolo preukázané, že žalobca napriek záujmu konkurentov a splneniu podmienok, neposkytol prístup k unikátnemu zariadeniu, čoho dôkazom sú aj reakcie záujemcov po zverejnení referenčnej ponuky zo dňa 12.8.2005. Tvrdenie žalobcu o tom, že nemal vedomosť o záujme alternatívnych operátorov nie je pravdivé, o čom svedčia listy API zo dňa 11.11.2004, 3.6.2002, list Asociácie telekomunikačných operátorov (ATO) zo dňa 17.6.2005 s prílohou, analýza Telekomunikačného úradu SR, list SWAN a.s. zo dňa 30.1.2009, list netPoint s.r.o. zo dňa 3.2.2009, príloha listu GTS Slovakia a.s. zo dňa 11.3.2003, list Slovanet a.s. zo dňa 16.2.2009, list Mgr. Máčaja a jeho prílohy zo dňa 18.2.2009, list Orange Slovensko a.s.. Z uvedených podaní vyplýva, že hoci existovala voľná kapacita miestnych vedení a žalobca mohol z ich prenájmu profitovať, tieto odmietol sprístupniť, čím eliminoval súťaž na trhu. Žalovaný poukázal na rozhodovacie prax komisie a súdov európskeho spoločenstva, podľa ktorej sa za zneužitie dominantného postavenia považuje konanie podnikateľa ak sú splnené podmienky:

1. odmietnutie prístupu bráni súťaži na trhu kde pôsobia záujemcovia,
2. prístup je nevyhnutný pre pôsobenie záujemcov na trhu,
3. prístup je odmietnutý bez akéhokoľvek objektívneho zdôvodnenia.

Uvedené podmienky v danom prípade boli naplnené. Podľa názoru žalovaného odmietnutie prístupu nemožno zužovať iba na fyzickú odpoveď dominantanta, v ktorej výslovne uvedie, že nesprístupní unikátne zariadenie, ale spočíva v cieli, ktorý chce dominant dosiahnuť, môže sa jednať aj o ekonomické odmietnutie, napr. ak by cena za prístup bola de facto odmietnutím. Právna úvaha žalovaného na základe prípadov riešených v obdobných veciach v rámci európskeho spoločenstva je správna, pretože cieľom a podstatou ochrany spoločenskej súťaže

je súťaž a nie individuálny poškodený. Z uvedeného dôvodu nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že odmietnutie prístupu k unikátnemu zariadeniu je potrebné vždy posudzovať len podľa § 8 ods. 5 zákona, čo by nebolo v súlade s teóriou a praxou aplikovanou inými orgánmi chrániacimi hospodársku súťaž. Žalobca namietal, že žalovaný aplikoval nesprávne judikáty v danej oblasti, avšak neuviedol konkrétne s akou praxou a judikatúrou je napadnuté rozhodnutie v rozpore. Žalovaný sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Uviedol, že v prípade ak niektoré konanie podnikateľa predstavuje zneužitie dominantného postavenia a nejedná sa o prípad špecifikovaný v ust. § 8 ods. 2 písm. a/ až e/ zákona ani o prípad podľa § 8 ods. 5 zákona, je takéto konanie zakázané podľa § 8 ods. 6 a to bez ohľadu na to, či súvisí s unikátnym zariadením. Poukázal na list Komisie ako odpoveď na e-mail zo dňa 17.5.2005, v zmysle ktorého sa za zneužitie dominantného postavenia môže považovať aj prípad, ak nebola podaná osobitná žiadosť o prístup, pokiaľ sa podnikateľ, ktorý kontroluje unikátne zariadenie vyjadril, že za žiadnych okolností neposkytne k zariadeniu prístup. K ďalším námietkam žalobcu žalovaný uviedol, že nepristúpil k sankcionovaniu z dôvodu, že žalobca neponúkal prístup k miestnym vedeniam, ale preto, že prístup k nim odmietol, pričom konal v zmysle zákona vychádzajúceho z čl. 55 ods. 2 Ústavy SR. Kompetencia žalovaného konať vo veci je zrejmá aj v zmysle predchádzajúceho rozhodnutia súdu, ktorý nekonštatoval nedostatok právomoci žalovaného. Splnenie podmienok na sprístupnenie unikátneho zariadenia vyplýva aj z listu Telekomunikačného úradu SR zo dňa 10.11.2008, v ktorom sa konštatuje, že v čase od 1.8.2002 do 12.8.2005 neexistovali žiadne prekážky, ktoré by bránili žalobcovi poskytovať prístup na základe všeobecného povolenia podľa § 12 ods. 1 ZoEK, napriek tomu, že táto povinnosť na veľkoobchodnom trhu žalobcovi nebola uložená.

V súvislosti s námietkou žalobcu ohľadom neprimeranosti a neodôvodnenosti uloženej pokuty žalovaný uviedol, že okolnosť, že žalovaný nerozhodol v súlade s predstavou žalobcu neznamená, že sa s relevantnými skutočnosťami nevysporiadal. Postup pri výpočte pokuty bol v súlade s postupmi úradu aj iných členských štátov Európskeho spoločenstva a vychádza z obratu bez daní dosiahnutý podnikateľom z predaja služieb a tovarov, ktorých sa narušenie alebo obmedzenie súťaže priamo alebo nepriamo dotýka na vymedzenom relevantnom trhu. Žalovaný postupoval podľa Metodiky úradu a ust. § 38 ods. 10 zákona. Obrat bol určený v sume 16.086.000.000,-Sk, zohľadnil závažnosť určením percenta vo výške 17% a uviedol, akým spôsobom zohľadnil dĺžku trvania porušenia. Predmetný výpočet bol v rozhodnutí presne uvedený. I keď uvedeným výpočtom úrad dospel k vyššej sume ako bola určená v predchádzajúcich rozhodnutiach, dospel k záveru, že pôvodne určená sankcia bude dostatočná a je v prospech žalobcu. Závažnosť konania žalobcu je v napadnutom rozhodnutí dostatočným spôsobom zdôvodnená. K poukazu žalobcu na okolnosť, že po zverejnení referenčnej ponuky bola reakcia podnikateľov veľmi nízka, žalovaný uviedol, že táto skutočnosť podľa stanoviska Komisie súvisí s výškou ceny, ktorú žalobca určil na sprístupnenie svojej infraštruktúry a ktorá je až trojnásobne vyššia ako priemerné ceny v EÚ. Jedná sa o obchodnú politiku žalobcu, ktorú vyjadril slovami: „...je vecou obchodnej politiky ST ako zvoliť také riešenia, aby uvoľnenie prístupu k miestnym vedeniam nebolo ani na Slovensku pre operátorov zaujímavé.“ V čase konania žalobcu boli miestne vedenia nezastupiteľné so sieťou tvorenou optickými vláknami a preto nemožno prihliadnuť na tvrdenie žalobcu, že v rozhodnutí neboli zohľadnené alternatívne formy prístupu k sieti internet, hlasových a dátových služieb. Žalovaný neuviedol v žalobe žiadne konkrétne okolnosti na podporu svojho tvrdenia o likvidačnom charaktere pokuty. V zmysle zákona je možné v danom prípade uložiť pokutu do výšky 10% z obratu, pričom pokuta je uložená vo výške 5,9% z obratu v roku 2007 a je primeraná konaniu žalobcu. Pokuta zároveň predstavuje 29,8% zo zisku žalobcu za rok 2007 a teda nemôže byť pre neho likvidačná. Výška uloženej

pokuty je riadne, dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, úrad sa zaoberal všetkými zákonnými okolnosťami.

Na základe uvedených dôvodov žiadal žalovaný žalobu zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. O.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

Úlohou súdu v danej veci bolo preskúmať a posúdiť zákonnosť rozhodnutí žalovaného a im predchádzajúceho postupu ohľadom zneužitia dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 zákona a uloženia pokuty.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, to je najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu.

Podľa § 247 ods. 1, 2 O.s.p. sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmala zákonnosť tohto rozhodnutia a jeho postupu pri rozhodovaní správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa naň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Súd z pripojeného administratívneho spisu zistil, že listom zo dňa 24.2.2005 oznámil žalovaný žalobcovi začatie správneho konania vo veci možného zneužitia dominantného postavenia podľa § 8 zákona a súčasne ho poučil o jeho právach účastníka konania. Po doplnení podkladov žalovaný podaním zo dňa 8.4.2005 vyzval žalobcu na podanie vyjadrenia pred vydaním rozhodnutia, v ktorom definoval relevantný trh pre daný prípad, ako i okolnosť o porušovaní zákona žalobcom vyplývajúcu z podania spoločnosti Sinet Telecom, s.r.o. zo dňa 29.4.2004 a Asociácie poskytovateľov internetu na Slovensku zo dňa 11.11.2004. V predmetných podaniach spoločnosť Sinet Telecom, s.r.o. uviedla, že listom zo dňa 23.9.2004 podala žalobcovi žiadosť o zaslanie návrhu zmluvy na prenájom miestneho dvojdružového vedenia bez frekvenčného obmedzenia. Dňa 24.9.2004 žalobca predmetnú spoločnosť informoval, že produkt, „prenájom miestneho dvojdružového vedenia bez frekvenčného obmedzenia“ nemá v ponuke, pričom ponuka jeho produktov je uverejnená vo Všeobecných podmienkach služby v Tarife služby. V ten istý deň došlo zo strany žalobcu v čase od 11.30 do 12.00 hod. k obmedzeniu frekvenčného pásma na miestnych vedeniach v Poprade PX 12, PX 13, PX 15, PX 17, PX 18 následkom čoho došlo k výpadku spojenia hlavných serverov spoločnosti a následnej nemožnosti poskytovať telekomunikačné služby.

V spise sa nenachádza dôkazný prostriedok preukazujúci, či znemožnenie poskytovania telekomunikačných služieb spoločnosťou Sinet Telecom, s.r.o. zapríčinilo výlučne konanie žalobcu, prípadne úroveň technického vybavenia predmetnej spoločnosti.

V konaní nebolo vykonané dokazovanie, či k frekvenčnému obmedzeniu dňa 24.9.2004 v čase od 11.30 do 12.00 hod. došlo na základe objektívnych okolností alebo aktívnou činnosťou žalobcu.

Žalovaný sa podľa názoru súdu v danom prípade obmedzil len na poskytované tvrdenia, ktoré nepreveroval.

Dôkazný prostriedok: Všeobecné podmienky služby a Tarifa služby, z ktorých by bol zrejмый okruh poskytovaných služieb žalobcom a teda či skutočne neposkytoval prístup k miestnym vedeniam, sa v spise nenachádza. Žalovaný sa v tomto smere opieral o informáciu poskytnutú Asociáciou poskytovateľov Internetu na Slovensku zo dňa 11.11.2004, ktorá vyjadruje jej subjektívny názor na vec bez náležitého preverenia tvrdených skutočností z objektívnych zdrojov.

Dňa 25.5.2005 vydal žalovaný vo veci prvostupňové rozhodnutie, v zmysle ktorého žalobca v čase od 1.8.2002 zneužil svoje dominantné postavenie tým, že neposkytol prístup k sústave miestnych vedení ako unikátnemu zariadeniu podľa § 8 ods. 2 zákona, toto konanie vyhlásil za zakázané podľa § 68 ods. 6 zákona, nariadil žalobcovi zdržať sa tohto konania a podľa § 38 ods. 1 zákona mu uložil pokutu vo výške 885.000.000,- Sk. V rozhodnutí poukázal na podklady rozhodnutia, ktorými boli podania vyššieuvedených spoločností, analýzy, vyjadrenia, informácie publikované v tlači, odborných článkoch.

Žalobca podal voči predmetnému rozhodnutiu rozklad.

V spise sa nachádza list Asociácie telekomunikačných operátorov zo dňa 17.6.2005, ktorým prehlasuje, že spoločnosti poskytujúce telekomunikačné služby mali a majú záujem o prístup k sústave miestnych vedení žalobcu, ktorí prejavili podporou o novelizáciu zákona č. 195/2000 Z.z. a vyjadreniami v médiách. Konkrétne podania dotknutých spoločností preukazujúce záujem o prístup k miestnym vedeniam pripojené neboli.

Žalovaný rozhodol o podanom rozklade dňa 21.12.2005, ktorým zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že vypustil výrok pod bodom 2/.

Po podaní súdnej žaloby rozhodol Krajský súd v Bratislave v konaní č. 1S 31/2006 tak, že obe rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Rozsudok súd zdôvodnil skutočnosťou, že v zmysle odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplývalo, že žalovaný uložil žalobcovi pokutu za to, že dobrovoľne nesprístupnil trh, čo nie je dôvodom na uloženie pokuta podľa § 38 ods. 1 zákona. Žalovanému vyčítal aj nedostatok výroku druhostupňového rozhodnutia, v ktorom chýbala formulácia o potvrdení rozhodnutia prvého stupňa v časti, ktorá nebola žalovaným zmenená.

Dňa 2.6.2008 žalovaný vyzval žalobcu na podanie vyjadrenia pred vydaním rozhodnutia.

Dňa 14.8.2008 vydal žalovaný prvostupňové rozhodnutie, v zmysle ktorého žalobca v čase od 1.8.2002 do 12.8.2005 zneužil svoje dominantné postavenie podľa § 8 ods. 2 zákona tým, že neposkytol prístup k miestnym vedeniam ako unikátnemu zariadeniu a podľa § 38 ods. 1 zákona mu uložil pokutu vo výške 885.000.000,- Sk.

V podanom rozklade žalobca namietal okolnosti zhodujúce sa s obsahom žaloby.

V spise žalovaného sa nachádzajú podania spoločnosti GTS Slovakia, s.r.o. zo dňa 7.12.2005 a Telenor Networks, a.s. zo dňa 8.12.2005, ktoré žiadali žalobcu o rokovanie ohľadom prístupu k účastníckym vedeniam žalobcu.

V zmysle obdržaného podania od spoločnosti SWAN, a.s., Bratislava zo dňa 28.1.2009, táto spoločnosť mala v období august 2002 až august 2005 záujem o prístup k miestnym vedeniam, oboznámili sa s podmienkami zverejnenými na webe, prebehlo rokovanie s obchodnými zástupcami žalobcu, avšak pre podmienky neprijateľné pre spoločnosť záujem skončil. V obdobnom duchu znelo aj vyjadrenie spoločnosti GTS Slovakia, a.s. Spoločnosť Dial Telecom, a.s. nemala v predmetnom období záujem o prístup k miestnym vedeniam. Vyjadrenie spoločnosti netPoint, s.r.o je k predmetu veci neurčité, časovo neohraničené. V spise sa nachádza aj podnet Asociácie poskytovateľov Internetu na Slovensku na začatie konania vo veci zneužívania dominantného postavenia žalobcom zo dňa 3.6.2002, v ktorom sa okrem iného uvádza, že dňa 30.5.2002 žalobca zverejnil podrobné zmluvné, obchodné a technické podmienky poskytovania vlastnej služby ADSL ako i možnosť poskytnutia služby ST-ADSL aj inému ISP. Spoločnosť Orange Slovensko, a.s. uviedla, že v roku 2002 došlo žalobcom k nahradeniu jednej služby prístupu k miestnym vedeniam inou službou s určením ďalších technických podmienok. Tvrdenie spoločnosti Slovanet, a.s. o tom, že od 1.1.2002 žalobca nemal v ponuke možnosť pripojenia k miestnym sieťam nie je dôkazne doložené, žiadosť o pripojenie nepodala. Predmetné Všeobecné obchodné podmienky a Cenník služieb opätovne do spisu zabezpečený nebol.

V spise sa nachádza aj zápis z rokovania predstaviteľov Asociácie telekomunikačných operátorov a žalobcu zo dňa 11.3.2003. Žalovaný svoje rozhodnutie oprel aj o vyjadrenie zástupcu žalobcu prednesené na predmetnom rokovaní, týkajúce sa obchodnej politiky žalobcu. V texte zápisu sa nenachádza vyjadrenie žalobcu o tom, že odoprie prístup k miestnym vedeniam prípadným záujemcom. Nevyjadril sa v tom smere, aké riešenia chce zvoliť aby ULL nebolo ani na Slovensku pre operátorov zaujímavé, tak ako je to v iných európskych krajinách. Bez pochopenia kontextu v akom sa rokovanie viedlo nemožno usúdiť, že uvedeným vyjadrením žalobca vyjadril všeobecné odmietnutie prístupu iných operátorov k miestnym vedeniam, tak ako to žalovaný prezentoval vo svojom žalobou napadnutom rozhodnutí, ako i vo vyjadrení k žalobe.

Podľa § 37 ods. 1 zákona, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, postupuje sa v konaní na úrade podľa všeobecných predpisov o správnom konaní.

Podľa ust. § 8 ods. 1 až 6 zákona,

- 1/ Dominantné postavenie na relevantnom trhu má podnikateľ alebo niekoľko podnikateľov, ktorí nie sú vystavení podstatnej súťaži a ktorí sa vzhľadom na svoju ekonomickú silu môžu správať nezávisle.
- 2/ Zneužitím dominantného postavenia na relevantnom trhu je najmä
  - a/ priame alebo nepriame vynucovanie neprimeraných cien alebo iných neprimeraných obchodných podmienok,
  - b/ hrozba obmedzenia alebo obmedzenie výroby, odbytu alebo technického vývoja tovaru na úkor užívateľov,
  - c/ uplatňovanie rozdielných podmienok pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení voči jednotlivým podnikateľom, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži,
  - d/ viazanie súhlasu s uzavretím zmluvy na podmienku, že druhá zmluvná strana prijme aj ďalšie záväzky, ktoré svojou povahou alebo podľa obchodných zvyklostí nesúvisia s predmetom tejto zmluvy, alebo

- e/ dočasné zneužívanie ekonomickej sily s cieľom vylúčiť súťaž.
- 3/ Unikátne zariadenie je zariadenie, infraštruktúra alebo jej časť, miesto alebo právo, ktorých vybudovanie alebo nadobudnutie iným podnikateľom nie je objektívne možné a bez prístupu ku ktorému alebo bez uplatnenia ktorého by došlo alebo mohlo dôjsť k obmedzeniu súťaže na príslušnom relevantnom trhu.
- 4/ Vlastníkom alebo správcom unikátneho zariadenia podľa tohto zákona je aj nositeľ práva, ak unikátnym zariadením podľa odseku 3 je právo.
- 5/ Podnikateľ, ktorý je vlastníkom alebo správcom unikátneho zariadenia, zneužije svoje dominantné postavenie na relevantnom trhu, ak odmietne k nemu zabezpečiť prístup a ak súčasne
- a/ unikátne zariadenie umožňuje uspokojiť požiadavky podnikateľa na využívanie unikátneho zariadenia pri súčasnom uspokojení požiadaviek vlastníka alebo správcu unikátneho zariadenia v čase najvyššieho dopytu po jeho službách a s prihliadnutím aj na plnenie jeho dlhodobých záväzkov,
  - b/ podnikateľ žiadajúci o prístup k unikátnemu zariadeniu s cieľom využívať ho je schopný zabezpečiť dodržanie zodpovedajúcich kvalitatívnych a kvantitatívnych parametrov unikátneho zariadenia vyplývajúcich z požiadaviek na jeho prevádzku alebo ak podnikateľ žiadajúci o využívanie unikátneho zariadenia, ktorým je právo, je schopný zabezpečiť dodržanie všetkých požiadaviek na predmetné právo vyplývajúcich z osobitných predpisov,
  - c/ podnikateľ žiadajúci o prístup k unikátnemu zariadeniu je schopný uhradiť vlastníkovi alebo správcovi unikátneho zariadenia primeranú odplatu.
- 6/ Zneužívanie dominantného postavenia na relevantnom trhu je zakázané.

V danom prípade žalovaný rozhodol, že žalobca svojim konaním spočívajúcim v neposkytovaní služieb prístupu k miestnym vedeniam, ako k unikátnemu zariadeniu v čase od 1.8.2002 do 1.8.2005 zneužil svoje dominantné postavenie podľa § 8 ods. 2 zákona.

Podľa názoru súdu ustanovenie § 8 ods. 2 zákona, uvedením slova „najmä“, len príkladmo uvádza spôsoby zneužívania dominantného postavenia. V posudzovanom prípade sa podľa názoru žalovaného nejedná o zneužívanie dominantného postavenia spôsobom uvedeným pod písm. a/ až e/, ale o iné konanie žalobcu a to odmietnutie prístupu k unikátnemu zariadeniu. V prípade, ak by žalovaný dospel k záveru, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania spôsobom podľa § 8 ods. 2 písm. a/ až e/, mal konkretizovať charakter tohto porušovania podľa jednotlivých písmen, príp. inak. **Žalovaný však popísal protiprávne konanie, ktorého sa mal žalobca dopustiť v zhode s definíciou uvedenou v § 8 ods. 5 zákona.** Vzhľadom na okolnosť, že charakteristika vytýkaného konania žalobcu je konkrétne definovaná v príslušnom ustanovení, bolo povinnosťou žalovaného rozhodovať na základe tohto ustanovenia s prihliadnutím na všetky okolnosti v ňom uvedené.

Neposkytovanie služieb prístupu k miestnym vedeniam, tak ako to charakterizoval žalovaný vo svojom rozhodnutí je podľa logického a obsahového výkladu totožné s odmietnutím zabezpečenia prístupu k unikátnemu zariadeniu, tak ako je to definované v zákone. Zámena slovných výrazov, ktoré vyjadrujú totožnú činnosť nemôže mať za následok iné právne posúdenie, tak ako to realizoval žalovaný.

Podľa názoru súdu žalovaný pochybil, keď posudzoval konanie žalobcu bez prihliadnutia na okolnosť, že žalobca je vlastníkom unikátneho zariadenia, čo žalovaný nespochybnil, vytýkal mu, že odmietol k nemu prístup a neskúmal súčasné splnenie podmienok uvedených v § 8 ods. 5 písm. a/ až c/ zákona.

Podľa ust. § 3 ods. 4 Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Jediným kritériom pre posudzovanie konania žalobcu boli pre žalovaného vyjadrenia tretích osôb, organizácii, analýz, článkov, bez konkrétneho a dôkladného zistenia, či pri poskytnutí prístupu k unikátnemu zariadeniu konkrétnym záujemcom by boli splnené aj požiadavky žalobcu na jeho využívanie, či konkrétny záujemca je schopný zabezpečiť dodržiavanie zodpovedajúcich parametrov a či je konkrétny záujemca schopný zaplatiť primeranú odplatu, pričom bol žalovaný povinný skúmať primeranosť požiadaviek vlastníka unikátneho zariadenia. Za týmto účelom si žalovaný nezabezpečil Všeobecné obchodné podmienky a Cenník služieb žalobcu s platnosťou pre posudzované obdobie, ak ich aj mal k dispozícii, týmito sa vo svojom rozhodnutí nezaoberal a nie sú ani obsahom spisového materiálu. Z uvedených dokumentov mohlo byť jednoznačne preukázané poskytovanie služby prístupu k unikátnemu zariadeniu.

Žalovaný neskúmal, aké konkrétne dôvody mali operátori, ktorí vyjadrili záujem o prístup k miestnym vedeniam na to, aby neakceptovali podmienky žalobcu.

Z vyjadrení tretích subjektov vyplýva, že žalobca rokoval v predmetnom období s prípadnými záujemcami o prístup k unikátnemu zariadeniu, (túto službu teda poskytoval) pričom títo ustúpili z rokovaní z dôvodov neakceptácie podmienok žalobcu.

Z uvedeného vyplýva, že sa v konaní nepreukázalo, že by žalobca odmietol prístup k unikátnemu zariadeniu, tak ako to vo svojom rozhodnutí prezentoval žalovaný, ale svojim konaním mohol určiť neprimerané podmienky, na čo poukazovali aj tretie subjekty vo svojich podaniach, čo však žalovaný neskúmal.

Vzhľadom na okolnosť, že podľa názoru súdu, nebolo v konaní na základe vykonaných dôkazov zo strany žalovaného preukázané protiprávne konanie žalobcu, súd neskúmal primeranosť uloženej sankcie.

Na základe uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je potrebné zrušiť podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a/, b/, d/ O.s.p. a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p., priznal trovy konania, ktoré predstavujú zaplatený súdny poplatok vo výške 66,- € a trovy právneho zastúpenia podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška), za vykonané úkony:

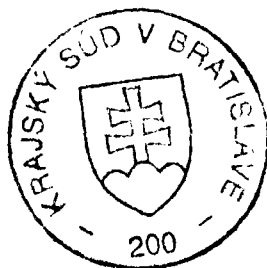
- prevzatie a príprava zastúpenia 10.6.2009 – 115,90 €;
- písomné podanie na súd (žaloba) 10.6.2009 – 115,90 €;
- žiadosť o odklad vykonateľnosti vo výške ½ základnej sadzby 12.6.2009 – 57,95 €;
- účasť na pojednávaní pred súdom dňa 3.12.2010 vo výške 120,23 €.

Výška sadzby zodpovedá 1/6 vymešiacieho základu, ktorý za úkony vykonané v roku 2009 predstavoval sumu 695,41 €, v roku 2010 sumu 721,40 € (§11 ods. 3 vyhl.). Úkony boli vyúčtované podľa § 14 ods. 1 písm. a/, c/, d/ vyhlášky. Súd nepriznal žalobcovi náhradu za úkony uplatnené jeho právnym zástupcom za poradu s klientom v súvislosti s pojednávaním

dňa 3.12.2010, príprava na pojednávanie dňa 3.12.2010 vrátane prípravy vyjadrenia v písomnej podobe z dôvodu, že všetky námietky v danej veci museli byť súdu predložené v zákonom určenej lehote v žalobe, pred termínom pojednávania nevznikli vo veci nové okolnosti, ktoré by si vyžadovali ďalšiu poradu s klientom a príprava právneho zástupcu na pojednávanie vrátane písomnej prípravy jeho vyjadrenia prednesenom na pojednávaní je odmenená sadzbou podľa § 14 ods. 1 písm. d/ vyhlášky, ktorá predpokladá aktívnu účasť právneho zástupcu na pojednávaní. Žalobcovi patrí aj paušálna náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 1/100 výpočtového základu k realizovaným úkonom 3 x 6,95 €, 1 x 7,21 € a 19% DPH zo súčtu odmien a náhrad vo výške 83,22 €, spolu za právne zastúpenie 521,26 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 3.12.2010

JUDr. Soňa Langová
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: